

Nr 200.

Av herr Mosesson, om höjning av portoavgiften för inrikes brev.

I sitt yttrande till statsrådsprotokollet över finansärenden i fråga om beräkningen av inkomsterna säger finansministern att han med hänsyn till postverkets stora betydelse för handeln och den allmänna samfärdseln icke finner det lämpligt, att staten utnyttjar sin monopolställning på det postala området i beskattningssyfte. Han anser, att frågan om en förbättrad avkastning av postverket bör bli föremål för en närmare prövning i händelse svårigheter skulle framträda att upprätthålla en skälig inkomst av postverket. I inkomst av postverket beräknas alltså som bevillning 10 miljoner kronor.

I sjätte huvudtiteln beräknas som inkomst för postverket av tjänstebrev och dylika försändelser kronor 10.5 miljoner.

Denna inkomstsiffra är ju allenast en omföringspost och ger alltså ej staten någon verklig inkomst. Bortser man från denna summa, visar sig postverket icke vara någon lukrativ affär. Monopolställningen har enligt min mening ej utnyttjats i beskattningssyfte även om postavgifterna underkastades en skälig justering uppåt.

Finansministerns månhet om näringsliv och handel är erkännansvärd, men dessa viktiga grenar av samhällets liv ha minsann genom riksdagens eller regeringens beslut tidigare blivit beskattade, t. ex. genom ökade taxor och bestyren med omsättningsskatten, vadan man ej kan säga, att en ökning av riksportot för brev skulle vara någon otillbörlig beskattning. Den drabbar givetvis handeln, men den drabbar ock allmänheten. En sådan ökning hade enligt mitt förmenande bort gå före vissa andra pålagor.

Med hänsyn till vad som anförts hemställer jag, att riksdagen måtte besluta,

att portoavgiften för inrikes brev måtte höjas till 20 öre.

Stockholm den 22 januari 1941.

Gust. Mosesson.
